

РЕШЕНИЕ

№ 3326

гр. София, 20.05.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 35 състав,
в публично заседание на 21.04.2021 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Миглена Недева

при участието на секретаря Кристина Григорова, като разгледа дело номер **1512** по описа за **2021** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по чл. 145 – 178 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК, във вр. с чл. 40, ал. 1 от Закона за достъп до обществена информация (ЗДОИ).

Образувано е по жалба от Доц. Д-р И. П. Ж. - Р., подадена чрез адв. М., срещу мълчалив отказ на Ректора на Университета за национално и световно стопанство да предостави достъп до обществена информация по заявление вх. № 42 / 14.01.2021 г.

Жалбоподателката, чрез адв. М., смята отказът за незаконосъобразен, като противоречащ на процесуалните правила и материалния закон. Посочва, че съгласно изискванията на ЗДОИ, мълчалив отказ не е допустим. Счита, че заявената информация представлява обществена такава и не попада в изключенията, предвидени в закона, на основание които може да се откаже достъпа. Ответникът е задължен субект по ЗДОИ, а заявлението отговаря на изискванията на закона, посочена е предпочитана форма за предоставяне на информацията. Смята, че исканата информация относно публикациите, с които Доц. Д-р Д. П. Д. е участвал в конкурса за придобиване на академична длъжност „доцент“ следва да се съдържа в трудовото му досие, тъй като същият е назначен именно в УННС. Твърди, че намиращият се в Регистъра за академични длъжности и дисертации на Н. списък с публикации на лицето не представлява исканата информация, тъй като в него фигурират всички публикации, а няма отбелязване с кои от тях то е участвало в конкурса за придобиване на академична длъжност „доцент“, като отбелязва, че това е важно, тъй като при

кандидатстването за придобиване на тази длъжност не може да се участва със същите публикации, с които е придобита научна степен „доктор“. Моли за отмяна на мълчаливия отказ, като ответникът бъде задължен да предостави поисканата информация. Претендира разности.

Ответникът, Р. на Университета за национално и световно стопанство, Проф. Д. Д., чрез юр. Ч. – Присоева излага становище за неоснователност на жалбата. Твърди, че исканата информация липсва и не се съхранява в УННС, тъй като през 2002 г., когато е проведен конкурсът и е назначен служителът конкурсната процедура е проведена от Специализираните научни съвети при Висшата атестационна комисия, в чийто архив до 30.03.2011 г. следва да се съхранява цялата налична документация, а след закриването ѝ, архивите преминават към Министерство на образованието и науката, като са предадени на Националния център за информация и документация, към публикуваната информация в регистъра за академични длъжности и дисертации на който насочва, като сочи, че там е наличен списък с всички публикации на лицето. Моли жалбата да бъде оставена без уважение, както и да бъде присъдено юрисконсултско възнаграждение.

Административен съд София-град като взе предвид доводите на страните и прецени по реда на чл. 235, ал. 2 от ГПК, във вр. с чл. 144 от АПК приетите по делото писмени доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

Доц. Д-р И. П. Ж. - Р. е подала заявление с вх. № 42 / 14.01.2021 г. до Ректора на Университета за национално и световно стопанство за достъп до обществена информация, с което е поискана информацията относно публикациите на Доц. Д-р Д. П. Д. от катедра „Финансов контрол“, с които е участвал в конкурс за придобиване на академична длъжност „доцент“, като в заявлението е посочена и формата, в която да бъде предоставена информацията, а именно – на хартиен носител.

Видно от наличното в административната преписка заявление за достъп, същото е разпределено за вътрешна проверка на ръководителите на съответни звена в УННС, като върху него, с дата 18.01.2021 г. и подпис и на съответно длъжностно лице е отбелязано, че в личното трудово досие на служителя няма приложени документи за придобиване на длъжност „доцент“, освен копие от свидетелство за това; че процедурата за избор на доцент до 31.03.2011 г. се е провеждала изцяло от Специализираните научни съвети на ВАК и документацията се съхранява в архива на ВАК, които архиви, след закриването ѝ са преминали към МОН; че в библиотеката на университета никога не са се съхранявали документи, свързани с хабилитацията на преподавателите в У.; както и че в сектор „Централен архив“ на У. няма получени такива документи.

В срока за предоставяне или отказ от предоставяне на информацията, изтичащ на 28.01.2021 г., обаче, отговор не е изпратен на жалбоподателката, като нито е уведомена по някакъв начин за това дали е налична исканата информация, нито е постановено решение за достъп или за отказ за предоставянето ѝ.

Жалбата е подадена в съда на 03.02.2021 г.

При така установената фактическа обстановка съдът прави следните ПРАВНИ ИЗВОДИ:

Предмет на оспорване е мълчалив отказ на кмета на [община] за предоставяне на достъп до обществена информация, поискана от жалбоподателката със заявление от 06.10.2020 г.

Жалба е ПРОЦЕСУАЛНО ДОПУСТИМА.

Подадена е от активно легитимирано лице, подало заявлението за достъп, насочена е срещу годин за оспорване акт – мълчалив отказ за предоставяне на достъп до обществена информация и в срока по чл.149, ал.2 от АПК.

Разгледана по същество, жалбата е ОСНОВАТЕЛНА.

Р. на Университета за национално и световно стопанство е сезиран със заявление за предоставяне на достъп до обществена информация, подробно описана в заявлението, подадено по надлежния за това ред, в писмена форма и съдържащо изискуемите от ЗДОИ реквизити, на което ответния орган не е отговорил в законоустановения срок.

В чл. 25 ЗДОИ, законодателят е предвидил изрично съдържание на заявлението за предоставяне на достъп до обществена информация, а именно: трите имена, съответно наименованието и седалището на заявителя; описание на исканата информация; предпочитаната форма за предоставяне на достъп до исканата информация и адреса за кореспонденция със заявителя. Ако в заявлението не се съдържат данните по ал. 1, т. 1, 2 и 4, то се оставя без разглеждане. Настоящият съдебен състав намира, че съдържанието на процесното заявление отговаря на изискванията, посочени в цитираната разпоредба. Отделно от това, при преценка, че заявлението за достъп до обществена информация не отговаря на изискванията на чл. 25, ал. 1 от ЗДОИ, органът е следвало да се произнесе, като остави заявлението без разглеждане съгласно чл. 25, ал. 2 от закона (този акт също подлежи на оспорване пред съда съгласно общото правило на чл. 56, ал. 4 от АПК). В случая такъв акт не е постановен и административното производство не е прекратено.

Университетът за национално и световно стопанство е задължен субект по смисъла на чл. 3, ал. 2, т. 1 от ЗДОИ, вр. чл. 13 от Закона за висшето образование като публичноправен субект, и заявлението е правилно адресирано до лицето, което го представлява, а именно Р. на висшето учебно заведение.

Съгл. чл.58, ал.1 от АПК, непризнаването в срок, се счита за мълчалив отказ да се издаде актът. Следователно, за да се приеме, че такъв отказ е налице, е необходимо компетентният орган да не изпълни задължението си за произнасяне, въпреки сезирането му.

Редът и условията за предоставяне на достъп до обществена информация са подробно регламентирани в Глава трета на ЗДОИ. Разпоредбата на чл. 28, ал.2 от ЗДОИ задължава органите или изрично определените от тях лица, да се произнесат с решение за предоставяне или за отказ от предоставяне на достъп до исканата обществена информация и уведомят писмено заявителя за своето решение.

Следователно, единствената призната от закона възможност за процедиране по заявление за достъп до обществена информация е задълженият субект да постанови изричен акт, като прекрати производството, посочвайки изрична причина за това и съответно уведоми заявителя или като постанови решение за предоставяне или за отказ от предоставяне на достъп до исканата информация.

Изискването за писмено мотивирано произнасяне е гаранция за законосъобразност на акта. Неспазването на формата, в която следва да се произнесе задължения субект е достатъчно основание за отмяната на оспорения акт. Органите са длъжни винаги да се произнесат по подадените до тях заявления, вкл. да искат уточнения и прецизиране на същите, ако считат, че са нередовно направени / чл.29, ал.1 от ЗДОИ/, респ. да мотивират отказа при преценка за основания за това.

В случая акт не е постановен и административното производство не е прекратено. При липсата на волеизявление за оставяне на заявлението без разглеждане, сезираният орган дължи произнасяне по същество, а произнасянето в срок формира мълчалив отказ по смисъла на чл. 58, ал.1 от АПК, който подлежи на съдебно оспорване по реда на АПК. При депозирано заявление, което отговаря на изискванията на чл.25, ал.1 от ЗДОИ, органът дължи произнасяне с мотивирано решение, както когато удовлетворява искането /чл.28, ал.2, вр. с чл.34 от ЗДОИ/, така и когато отказва да предостави информация /чл.38 от ЗДОИ/. В случая липсва произнасяне по заявлението, което бездействие на органа представлява мълчалив отказ по смисъла на чл. 58, ал.1 от АПК, който е в противоречие с разпоредбите на чл. 28, ал. 2 и чл. 38 от закона и на това основание подлежи на отмяна. Мълчалив отказ в производството по ЗДОИ е недопустим, поради което само на това основание оспореният акт следва да бъде отменен. Това е така, тъй като, специален закон, ЗДОИ, дерогира нормите на общия такъв АПК и в частност - на чл. 27, ал. 2, т. 1 от него.

С оглед установеното по преписката и видно от извършената вътрешна проверка в структурите на У., описана по-горе, следва да се отбележи, че и липса на информацията при сезирания адресат не го освобождава от задължението отново писмено да уведоми заявителя за това.

Съгласно чл.32 от ЗДОИ, „(1) Когато органът не разполага с исканата информация, но има данни за нейното местонахождение, в 14-дневен срок от получаване на заявлението той препраща съответно заявлението, като уведомява за това заявителя. В уведомлението задължително се посочват наименованието и адресът на съответния орган или юридическо лице. (2) В случаите по ал. 1 срокът по чл. 28, ал. 1 започва да тече от момента на получаване на препратеното от съответния орган заявление.“, а съгласно чл.33 от ЗДОИ „Когато органът не разполага с исканата информация и няма данни за нейното местонахождение, в 14-дневен срок той уведомява за това заявителя.“

Въпреки, че изложеното в писмения отговор по жалбата от процесуалния представител на ответника не може да се приеме като отговор на подаденото заявление, следва да се отбележи, че съдът възприема становището на процесуалния представител на жалбоподателката, че наличната в Регистъра за академични длъжности и дисертации на Националния център за информация и документация информация за публикации на Доц. Д-р Д. П. Д. не представлява исканата от заявителя информация за публикациите, с които същият е участвал в конкурса през 2002 г. за придобиване на академична длъжност „доцент“, предвид което и искането за предоставяне на информацията не е удовлетворено с представения от процесуалния представител на ответника списък – разпечатка от този регистър.

С оглед изложеното, жалбата се явява основателна и следва да бъде уважена, а мълчаливия отказ отменен и преписката – върната за изрично произнасяне със съответното уведомително писмо или с решение.

Предвид изхода на спора, на жалбоподателката се дължат разноски по делото. Представен е списък за държавна такса 10 лв. и адвокатско възнаграждение 500 лв., но по делото липсват каквито и да е доказателства за извършени разноски за адвокат. Представеното по делото пълномощно на л. 8 не съдържа договорено, съответно платено възнаграждение. В този смисъл единствените доказани по делото разноски за държавна такса.

Така мотивиран, и на основание чл.172, ал.2 АПК, във вр. с чл.40, ал.3 ЗДОИ,

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С. - град, Второ отделение, 35-ти състав

Р Е Ш И :

ОТМЕНЯ по жалба от Доц. Д-р И. П. Ж. - Р. мълчалив отказ на Ректора на Университета за национално и световно стопанство да предостави достъп до обществена информация по заявление вх. № 42 / 14.01.2021 г.

ВРЪЩА преписката на Ректора на Университета за национално и световно стопанство за произнасяне, съобразно дадените в мотивите в решението указания по тълкуването и прилагането на закона, в 14-дневен срок от съобщаването му.

ОСЪЖДА Университета за национално и световно стопанство да заплати на И. П. Ж. - Р., ЕГН [ЕГН], съдебни разноси в размер на 10 / десет/ лева.

Решението, съгласно чл. 40, ал.3 ЗДОИ, е окончателно и не подлежи на обжалване.

Препис да се изпрати на страните.

СЪДИЯ: